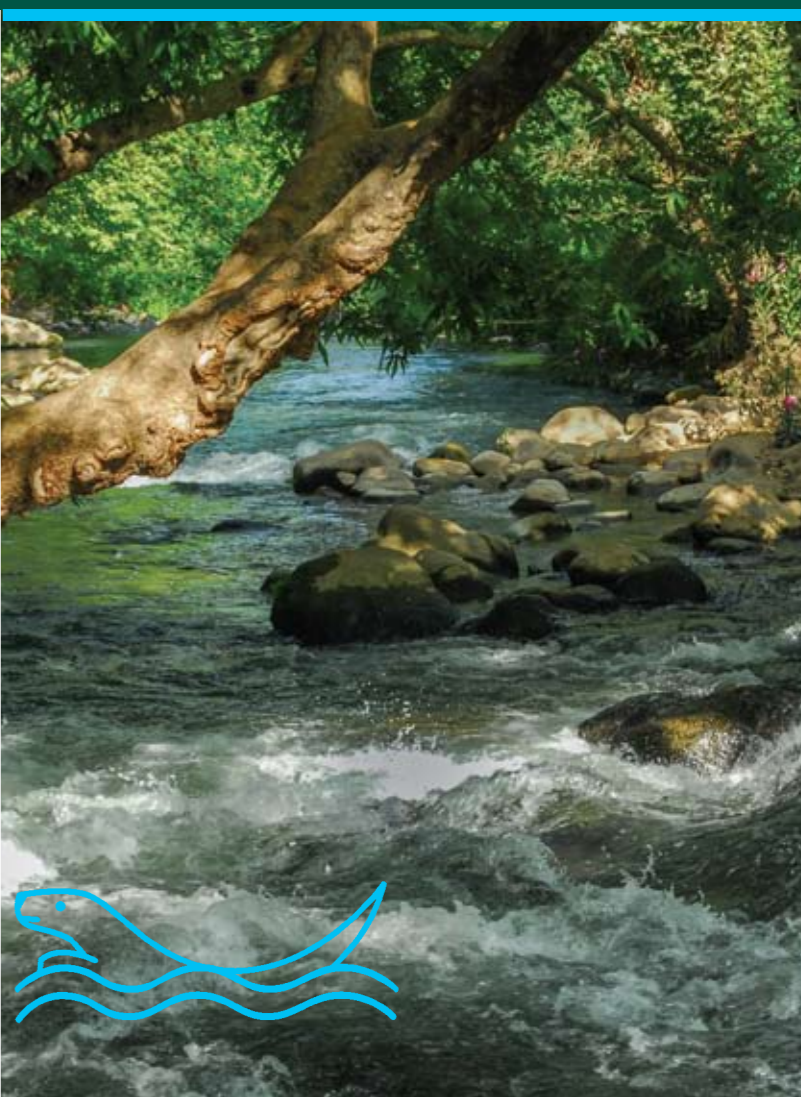

שמורת טבע

נחל שניר (חצבני)

בן אדם למקים

www.parks.org.il | *3639 | 📍

ברוכים הבאים

לשמורת טבע נחל שניר (חצבני)

שמורת טבע זו הוכשרה לקליטת קהל בידי רשות הטבע והגנים בשיתוף עם המועצה האזורית הגליל העליון. בשמורה תוכלו למצוא: זרימה שופצת של מים בכל ימות השנה; צל של יער-גדות גבוה וענף; פריחה צבעונית בעיצומו של קיץ; שבילים מעניינים ברמות קושי שונות; נוף מרהיב ואווירה של שלווה ונופש.

איך מגיעים

נוסעים צפונה בכביש 90 עד צומת מצודות שבצפונה של קריית שמונה (ק"מ 470.5). שם פונים ימינה (מזרחה) לכביש 99 (כביש המצודות). בק"מ 4.5 בכביש זה פונים צפונה במחלף הגושרים, ונוסעים עוד קילומטר אחד בין מטעי אבוקדו לפי שילוט ההכוונה.

אין להיכנס למים אלא במקומות המיועדים לכך, מסיבות בטיחותיות ומסיבות של שמירת טבע (הגנה על החי והצומח הזעיר במים, המשמש בסיס לכל המערכת האקולוגית).

הנחל

שמו של הנחל בערבית הוא נהר אל-חצבני, וזה גם שמו של החלק שבתחום לבנון. בתחומי ישראל ניתן לו השם העברי נחל שניר. נחל שניר הוא אחד ממקורותיו העיקריים של הירדן. הוא שונה מאוד משני המקורות האחרים - הדן ונחל חרמון (הבניאס) - בהיותו נחל ארוך: אורכו כ-60 ק"מ וראשיתו החלק צפונה בבקעת הלבנון.

אגן הניקוז שלו צר (רוחבו הממוצע 10 ק"מ), שטחו 640 קמ"ר, והוא כולל את חלקה המזרחי של בקעת הלבנון (חלקה המערבי מנוקז על ידי הליטנין) ואת מערב החרמון. ברוב אורכו זהו נחל אכזב תלול למדי, שכיוונו מצפון-מזרח לדרום-מערב, ויובליו מעטים וקטנים. ראשיתו ברום 1,550 מ' בחרמון (בבקעת הלבנון), שם הוא נחל אכזב לאורך 32 ק"מ, ויורד 875 מ' בשיפוע ממוצע של 2.7%.

למרגלות העיירה חצביה (14 ק"מ מצפון לעי'ר), ברום 675 מ', נובעים באפיקו של הנחל מעיינות בשם נבע אל-חצבני, ששפיעתם נאמדת בכ-30 מיליון מ"ק לשנה. מכאן ואילך זהו נחל איתן בשם נהר אל-חצבני. מאז אמצע המאה העשרים הועשרים מנצלים איכרי לבנון בקיץ את מימי "נבע אל-חצבני" עד תומם.

ליד הכפר ע'ג'ר, ממש עם כניסת החצבני לתחומי ישראל, מעמיק הנהר לחתור בתוך הבזלת ומגיע אל שכבות גיר קנומני שמתחתיה. כאן בוקע מעיין גדול, עין אל-וואני, ברום של 280 מ'. שפיעתו השנתית נאמדת בכי-40-50 מיליון מ"ק לשנה, עם ספיקת-שיא של 2 מ"ק לשנייה בינוי וספיקת-שפל של 1.2 מ"ק באוקטובר (ובשנת בצורת - רק חצי מכמות זו). חלק קטן מן המים נשאב לצרכים ביתיים של תושבי ע'ג'ר, וכן לכפר הלבנוני הקטן ערב אל-וזהיה. יתר המים זורמים במורד הנחל כל השנה. בהמשך דרכו יוצר הנחל קניון נאה בין קירות של עמודוני בזלת. בהגיעו לתחומי שמורת הטבע, נכנס הנחל

משתלם

לצאת לטבע

רכשו עכשיו מינוי וטיילו חינם כל השנה בשמורות הטבע ובגנים הלאומיים

אתרים נוספים בקרבת מקום:

7.22

www.parks.org.il | *3639 | 📍

שמורת טבע נחל שניר, טל' 04-6950064

הנחיות בטיחות למבקרים

כללי התנהגות בשמורת טבע נחל שניר

אנא, הקפידו על הכללים האלה:

- אין לפגוע בחי, בצומח ובדומם. הדיג אסור!
- הליכה מותרת בנעליים סגורות המותאמות למסלול הטיול - סכנת החלקה!
- ההליכה מותרת בשבילים המסומנים בלבד.
- השהייה בשמורה שלא בשעות הפתיחה אסורה בהחלט!
- אין להשמיע מוסיקה בשמורה!
- שמרו על הניקיון. אין לקבור או לשרוף אשפה. קחו אותה עמכם.
- הבערת אש אסורה.
- הרחצה במים והקפיצה לתוכם אסורות בהחלט!
- אין להתקרב לשפת המצוק. היזהרו מנפילה ומדרדור אבנים!
- יש להצטייד ב-3 ליטר מים לאדם ליום. אין להסתמך על מקורות מים טבעיים לשתייה. הקפידו לנעול נעלי הליכה ולחבוש כובע.
- בחורף קיימת סכנת שיטפונות. יש לעקוב אחר תחזית מזג האוויר. במזג אוויר מעונן אין ללכת באפיקי נחלים או לחצותם. בימים גשומים ולאחריהם יש להיזהר מהחלקה.

<div></div>	<div>כתיבה: מיכה ליבנה; עריכה לשונית: נועה מוטרן;</div>
<div></div>	<div>מפות ואיורים: מירי לשם-פלאך;</div>
<div></div>	<div>צילומים: אייל מרגולין, חגי שלמה, Hugh Jansman, דותן רותם, ארכיון רשות הטבע והגנים;</div>
<div></div>	<div>הפקה: עדי גרינבאום; © רשות הטבע והגנים</div>

החי

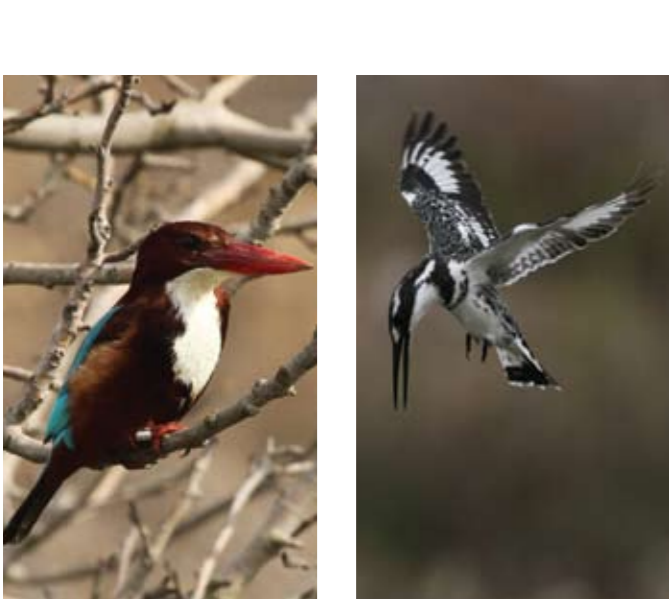
רוב בעלי-החיים הגדולים (היונקים) החיים לשפת הנחל פעילים בעיקר בלילה, ולכן בדרך כלל אין רואים אותם בטיול במהלך היום. עם זאת נשתלד לראת להפריע להם בטיולנו, וזאת גם הסיבה לכך שהשמורה נוגרת מוקדם בערב. מדי פעם נוכל לראות נמיה, אך מן הדרבן נראה רק קוצים, מן החזיר נמצא רק שערות ולעוסייה, ומן הלוטרה וחתול הביצה נוכל להבחין רק בעקבות ובגללים.

שלדגים, אנופת ושלל ציפורי שיר מקננים בגדות הנחל או ניזונים מהחי והצומח בנחל ובגדותיו.

<div></div>	<div>הידעת?</div>
<div></div>	<div>הלוטרה היא טורף ממשפחת הסמוריים והיא נתונה בסכנת הכחדה. ניזונה בעיקר מדגים ופעילה בדרך כלל בשעות החשכה.</div>
<div></div>	<div>רשות הטבע והגנים פועלת להפחתת הסכנות המאיימות על הלוטרה, מקימה מעברים תת-קרקעיים למניעת דריסות ועוקבת אחר אוכלוסיית הלוטרות.</div>
<div></div>	<div>שמורת טבע נחל שניר מקיימת ימי העשרה ופעילויות לציבור במטרה להגביר את המודעות לשמירה על הלוטרה ועל חיות בר נוספות בסכנת הכחדה.</div>

שמירת טבע

גדותיו של נחל שניר הן שמורת טבע מוגנת, חלק משמורת מקורות-הירדן (תכנית "ארץ פלגי מים"), שמורה הנראית על המפה כאצבעות דקות לאורך הנחלים הנפגשים ליד שדה נחמיה. בין הנחלים מתקיימת חקלאות מודרנית, הכוללת ריסוסים ושימוש במים, ולאורך הנחלים מתקיימת תיירות, שעלולה להוביל לפיזור אשפה ולשרפות (כתוצאה מרשלנות מטיילים). כתוצאה מכך, שמורה זו חשופה למפגעים כגון שרפות, זיהום ופגיעה באיכות המים.

פרפור עקוד

לבן חזה

עונות השנה בנחל

נופי מים בכלל ונופי נחל שניר בפרט משתנים תדיר. ההבדלים בין שיטפון בחורף לבין שפל בסתיו מדהימים! יש אפילו הבדל ניכר בין יולי לאוגוסט, למשל מבחינת גובה פני המים, עוצמת הזרימה והטמפרטורה: מקומות המוצפים בראשית הקיץ נחשפים בסופו, ובמקום שעברת ביבשה בקיץ עליך לחצות בחורף במים.

לא-פחות מרשימים ההבדלים משנה לשנה (ואלה אף עלולים להפוך חלק מן האמור בדפדפת זו לבלתי מעודכן). כל שנה מציפים שיטפונות את השביל, לעתים סוחפים אותו כליל או להפך, משקיעים עליו חול, חלוקים ואף ערמות ענקיות של ענפים שסחפו המים. עצים נעקרים על שורשיהם בזרימה, עצים אחרים גדלים וחוסמים את השביל. במקומות אחדים משתנה אפילו אפיק הזרימה משנה לשנה.

הצומח

צומח גדות נחלים הוא נוף צומח עשיר ומגוון, הצומח באון "כעץ שתול על מים". אחרי שרפה נמדדה בגדות נחל שניר התחדשות של קנים ושל מטפסים בשיעור צמיחה של 40 ס"מ ליום. הצומח מצטיין גם בעמידותו לשיטפונות בחורף וביפי פריחתו בקיץ.

10 מינים שונים של עצי בר נרשמו בתחומי השמורה, ועוד 8 מינים של עצי תרבות, 10 מינים של שיחי בר ו-3 מינים של קנים. סבך הגדות מתאים במיוחד למטפסים, ואכן נמצאו כאן 10 מינים של מטפסים.

העצים הבולטים ביותר הם הדולב והערכה.

לדולב עלים גדולים דמויי כף-יד, ופירות דמויי קיפודים קטנים.

לערבה עלים מוארכים, וזרעיה מופצים ברוח בעזרת חומר שנראה כמו צמר גפן עדין וקל, הרובץ אחר כך על הקרקע כשכבה לבנה-שקופה. לשניהם גזעים מרשימים, בעלי "אישיות" ו"אופי", ומערכת שורשים נרחבת, המתגלה במסלולנו בעקבות היסחפות הקרקע בשיטפונות. שורשיהם של עצי הערבה הנחשפים בגבול בין המים לאוויר בולטים בצבעם האדום.

צמח נוסף שלעיו דמויי כף-יד ופירותיו קיפודיים הוא קיקיון, המוכר מסיפור יונה הנביא, אם כי לא ברור אם אכן זהו הצמח שהצל עליו.

הקנה השכיח ביותר במסלולנו הוא עבקנה שכיח, הניכר בקנהו העבה ובתפרחותיו המכונסות (בניגוד לתפרחות המבודרות של קרובו, הקנה המצוי). כדי להגיע אל האור בסבך הצומח העבות, צומחים הקנים לגובה רב. בשמורה אף נמדד עבקנה שהגיע לגובה של 11.5 מ'! היפה בקנים הוא קנה-סוכר גבוה, שתפרחותיו המבודרות זוהרות בברק-משי.

מבין המטפסים ראוי לציין את החלביב היווני, מין שגדל בארץ רק בנחל שניר ובנחל חרמון. גבעוליו מתפתלים ומשתרגים, וכשהוא מטפס על עצמו משתזרים ענפיו זה בזה כחבל קלוע. כאשר הצמח "נפצע" נוטף מן הפצע חומר לבן כחלב (ומכאן שם המטפס), המכיל גליקוזיד שידוע כחומר הממריץ את פעולת הלב. פירותיו יפים ומוזרים - כשתי קרניים היוצרות טבעת.

מטפס נוסף, ספק-תרבותי ספק-בר, הוא גפן היין, שפירותיה אכילים. כמו כן אכילים כמובן פירותיו של הפטל, אך יש להיזהר מקוציו המאונקלים.

מבין הצובעים את הקיץ בפריחתם נציין כאן את השיחים: הרדוף, שיח-אברהם, שנית, ערבובה, וְךד צידוני (פרחיו בצבע לבן צחור בעלי מרכז צהוב), וכן שני מינים נדירים מאוד הפורחים כאן צהוב: פְּרַע ריחני ופרע מחודד.

מה שעשוי אולי להיראות כשתיל של אורן אינו אלא שרך בשם שבטבט. זהו "מאובן חי", שריד לקבוצה מפוארת של צמחים, מהם אף עצים, שכיסו בעבר הרחוק חלקים גדולים של העולם (הרבה מן הפחם בעולם מקורו בשבטבטים מפוחמים). שרך נוסף הנראה כאן הוא, כמובן, שערות שלומית.

האדם

מזה אלפי שנים הטביע האדם את חותמו באזור, חפר תעלות מים והכשיר דרכי מעבר.

באדמות חמארה שליד מעין ברוך נותרו שרידים עשירים של האדם הקדמון, מלפני 150,000 שנה ויותר, המוצגים במוזיאון האדם הקדמון במעיין ברוך. ליד הגושרים נחשף אתר כלכלית גדול. הגדול באתרים המקראיים בסביבה הוא תל דן, לצד אתרים רבים אחרים, אך קטנים יותר. יישובים מתקופת המשנה והתלמוד נמצאים ממש ליד הנחל בחורבת ממציא ובחורבת מדן, וכן נמצאו אתרים רבים מן התקופה הזו גם באזורים מרוחקים מעט יותר. בראשית המאה העשרים שכן ממזרח לנחל כפר ערבי בשם חסאס.

כ-300 מ' מצפון לפארק, במקום שערוץ הנחל יוצא מבין הגבעות, חצתה את הנחל דרך שעברה בתוך המים ("מעברה"), ושם גם יצאה מהנחל לדרום-מערב תעלת מים ראשית בשם קנאת-אל-אמיר. ממזרח לנחל יש רשת מסועפת של תעלות מכל תקופות ההיסטוריה, שרובן מביאות מים מן הדן לעבר החצבני.

ההתיישבות הציונית באזור ראשיתה במטולה (1896) והמשכה בכפר גלעדי (1916), בתל-חי (1918) ובחמארה (1919). מאוחר יותר עלו על הקרקע גם היישובים דפנה ודן (1939), בית-הלל (1940) ומעיין ברוך (1947).

במסגרת פיתוח התיירות בארץ משמש נחל שניר יעד עיקרי למסלולי שיט נהרות (ראפטינג) בארץ, ולשפתו הוקם חניון מוכר ואהוד בקרב המטיילים - "חניון המעיין". על גדות הנחל הוקמה תחנה הידרואלקטרית, שהמים המוזרמים אליה מן הדן משמשים להפעלת טורבינות לייצור חשמל, והמים היוצאים ממנה זורמים אל נחל שניר.

בשנת 1922 נקבע הגבול בין שטח המנדט הבריטי לצרפתי בידי ועדת פולה-ניוקומב. הגבול חוצה את החצבני 100 מ' מדרום לגשר ע'ג'ר, היינו קילומטר אחד מצפון לפארק. במלחמת ששת הימים (1967) עברו לידי ישראל 4 ק"מ נוספים מן הגדה המזרחית (הסורית) של הנחל, בעוד שהצד המערבי נותר, כמקודם, בשטח לבנון. בשנת 1978 השתלטה מדינת ישראל זמנית גם על הצד המערבי (הלבנוני) של הנחל, ובמאי 2000 חזרה ופינתה את כל מה שכבשה בלבנון, אך

נשארה בשטח שכבשה מידי סוריה. הכפר ע'ג'ר, שמעמדו בין סוריה ללבנון היה בעייתית מלכתחילה, צורף לישראל (תושביו הם אזרחי ישראל), אך חציו הצפוני נחשב כשוכן בשטח לבנון.

חלוקת השימוש במים בין מדינות שונות השוכנות ליד נהר היא בעיה בינלאומית המוכרת במקומות רבים בעולם, אך במדינה דלת מים וצפופת אוכלוסין כישראל היא חמורה במיוחד וכרוכה ברגישויות חריפות.

השבילים

למבקר בנחל שניר מוצעים חמישה מסלולי טיול.

כל מסלול מסומן במפה בצבע שונה על מנת להקל בזיהוי השביל.

השביל האדום (כ-15 דקות):

מסלול טבעתי נגיש.

המסלול מתחיל במגרש החניה ומלווה תעלת מים, שלידה צומח נחלים טבעי הפורח בקיץ. תוך 10 דקות מגיעים אל מפל נחמד, המזין בריכות שכשוך ופינות חמד מוצלות. משם חוזר השביל, במסלול אחז, למגרש החניה. המלצה: מי שיכול לרדת כמה מדרגות - ימשוך 2 דקות במסלול הבינוני (להלן) עד לנחל, ומשם יוכל לחזור למסלול הקצר.

השביל הסגול – מסלול למאגר הטאפליין (20 דקות):

משביל העץ בכניסה למסלול נפנה ימינה כעבור כ-200 מ', לפי השילוט, אל מאגר הטאפליין.

לאחר הליכה קצרה נחצה בגשרון תעלה המוליכה מים צלולים מנחל הדן לעבר נחל שניר (תעלת הפלדי הצפוני), נחלוף על פני עץ התות ופינת הישיבה ונעלה אל המאגר, מאגר מים המכונה מאגר הטאפליין. בסתיו ובחורף הומה המאגר עופות מים חורפים או נודדים. על גבי סוללת המאגר נבנה מסתור לתצפית בציפורים המאפשר לצפות בנחת בעופות המים הממלאים את המאגר בחיפושם אחר מזון.

לאחר התצפית נמשיך על הסוללה, נפנה שמאלה חזרה לחניון או למסלולי טיול אחרים בנחל שניר.

השביל הירוק – מסלול למצפור נחל שניר (40 דקות):

נמשיך על סוללת המאגר כ-50 מטרים נוספים, את דרכנו תחצה תעלה המרכזת את מימיהם של עיינות נוחיילה, הנובעים באזור הכפר ע'ג'ר. בקיץ זרימת המים דלילה ובחורף הזרימה שיטפונית לעתים. אחרי חציית התעלה מטפס השביל אל המצפור באיטיות על גבעה של טרשי בזלת מעוגלים (בולדרים). במעלה הדרך נשקף דרום עמק החולה לכל רוחבו - מהרי נפתלי במערב ועד מדרונות רמת הגולן ממזרח. אנחנו כאן ברום 160 מ' וקרקעית העמק ממוכה מעמנו כדי 90 מ'.

בחורף ובאביב שופע מדרון הגבעה פריחה עשירה ומגוונת בשלילת רקפות. בסתיו עולים כאן חצבים למאותיהם. בקיץ מראה המדרון צהוב וקוצני. פה ושם הצליח עץ לשרוד, בעיקר עצי אלון התבור, מעט עצים של אלה אטלנטית, שיזף השיח, שיזף מצוי, אשר ארצישראלי, לבנה רפואי, אגס סורי וכליל החורש. ביניהם נעשה ניסיון לנטוע עצי תרבות כאורן ואיקליפטוס, גם הם נותרו ברובם נמוכים ודלים. בקיץ מרופדים פני הקרקע מתחת לשיזפים במרבד של פירות טובים לאכילה.

השביל עובר בצלו של צומח גדות-נחלים אל אי בנחל, כשמימין זורם נחל שניר, ומשמאל מי הדן. בהמשך עובר המסלול לרגלי מפלים מרהיבים (מפלי הטרורוין), המזין צומח עשיר של שרך עדין בשם שערות שולמית. מעט אחריו חוצה השביל את פלג הדן (משמאל), המתאחד אחר כך עם הזרם הראשי של נחל שניר. ליד השביל מתרוממת גדה זקופה וציורית, המורכבת מסלעי בזלת עגולים (בולדרים), המלוכדים בטרוורטין (נטף נחלים, משקע גירני של מים מתוקים). בתוך הטרורטין אפשר להבחין בצורות של גזעים, שורשים וקנים שנטבעו בו, מעין מאובנים. בין היתר נמצאו כאן גם טביעות של עלי תאנה. שורשים משתרגים של דולב וערבה הנחשפים כאן מוסיפים לחן של קיר הגדה.

כעבור 10 דקות הליכה יובילו מדרגות השביל הנוחת חזרה אל הרמה, ומכאן חזרה למגרש החניה.

שביל ישראל (כ-90 דקות):

מסלול שאפשר להשלים בהליכה שלווה בשעה וחצי ואף פחות. המסלול מסומן לכל אורכו בצבעי "שביל ישראל" (סימון בצבע כתום-כחול-לבן).

תחילתו כמו במסלול הבינוני, אך בהמשך אין חוזרים למגרש החניה, אלא ממשיכים במרד הנחל. דרגת הקושי בהמשך דומה לזו של הדקות האחרונות במסלול הבינוני. מומלץ לעזור מדי פעם בפעם ולהיטי אחורה, אל אשדותיו המקציפים של הנחל. 5 דקות הליכה נוספות בשביל מובילות אותך ל"רג על הדן".

10 דקות הליכה נוספות עד האשד. כאן פרוש מדף סלע (טרורטין) ממש על שפת המים. זהו מקום טוב לנוח ולצפות ממנו אל מי הנחל, הנופלים באשד גאה, ולראות איך זרימתם מעל לאבנים משתנה מרגע לרגע.

10 דקות הליכה נוספות סמוך למים, בצל צומח הגדה, והשביל מגיע לקטע יבש ושוטף שמש. אך כעבור כמה מאות מטרים נשוב אל הצל ולקטע שפת המים. כאן רחב הנחל ועמוק. שימו לב - **הכניסה למים בקטע זה מסוכנת!**

כאן תם מסלול הנחל.

על מנת לשוב למכוניתכם פנו 50 מ' מזרחה (שמאלה) לפי השילוט אל דרך העפר (שביל האופניים). זהו שביל נוח, מישורי וחשוף לשמש. אם השארתם את מכוניתכם ב"גן הצפון" צאו דרומה (ימינה) בשביל האופניים, ולכו בו 5 דקות עד ל"גן הצפון". אזהרה: אין לחצות את הכביש, אלא להמשיך ימינה ולעבור מתחת לגשר! אם השארתם את מכוניתכם בראשית המסלול, לכו צפונה (שמאלה) בשביל שיביא אתכם תוך 15 דקות חזרה אל מגרש החניה.

הליכה קצרה תוביל אותנו צפונה למצפור מקסים המביט מטה אל נחל שניר.

הנחל האיתן זורם ממש מתחתינו, אפשר לשמוע מכאן את שכשוך מימיו. אחרי גשם ממושך וחזק מתגברת הזרימה בו עשרות מונים והופכת בוצית ומרשימה במיוחד. עצי הערבה והדולב מסמנים את מסלולו של הנחל, ושלכת הדולב בסתיו מצטיינת בגוני חום-זהב נעימים. במישורי ההצפה משני עברי הנחל בולטים במבט מכאן בעיקר "יערות" של עבקנה שכיח ופטל קדוש. מכאן נצפה גם צפון-מזרחה לעבר החרמון, צפונית לנו גדר המערכת בגבול הלבנון, רכס אל-מרי ובקעת עיון. סמוך לכאן נותרו יסודות של קירות בזלת דלים מעשה ידי אדם.

השביל יחזור ויוריד אותנו מהגבעה דרומה. בסוף הירידה, לרגלי הגבעה, נשוב ונפגוש את תעלת נוחיילה ובמהרה נגיע לגשרון ונחצה בו את התעלה. מכאן נלך דרומה, ממש בגבול בין יער-גדות גבוה מימין לבין אחו שיחני של טיון ושומר משמאל. ביער הגדות שמימין מטפסות גפנים על צמרות עצי הדולב הגבוהים, ולאורך השביל מגיש לנו הפטל את פירותיו הטעימים. בין יתר העצים נפגוש כאן גם מילה סורית, עץ-גדות נדיר. גם אם לא התעייפנו נשב לתפוס שלוה בפינת ישיבה שהותקנה לנו בצל בקבוצה נאה של עצי דולב.

גשרון נוסף יעביר אותנו מעל תעלת מים קטנה, המנקזת את מאגר הטאפליין. כאן נפקח עין להתפעל מעצי הערבה, שמתבקש לומר עליהם "כעץ שתול על פלגי מים": אחד מתפצל מבסיסו לגזעים מכובדים גדולים, יוצר עץ מסועף המצל על שטח גדול; אחר נטוי מעט, עובי גזעו מגיע ל-90 ס"מ. נחצה את תעלת הפלדי הצפוני, ומיד לאחר מכן נשוב ונתאחד עם המסלול הקצר. מימינו כבר רואים מקרוב את נחל שניר, ולפנים – את בריכת השכשוך.

השביל הכחול (כ-30 דקות):

מסלול טבעתי, שמשך ההליכה בו 30 דקות. דרגת הקושי: לא-קל (מתאים למטיילים בני 6 ומעלה).

מסלול יפהפה, המחייב הרטבת הרגליים עד הקרסוליים ומזמן הרפתקאות חביבות: הליכה על בולדרים, טיפוס על מדרגות סלע קטנות והליכה על סבך שורשי עצים. הולכים עד בריכות השכשוך במסלול הקצר, ושם נפרדים ממנו וממשיכים ישר לפי השילוט, "נחל שניר".

מיד אחר כך יורדים במדרגות נוחות אל נחל שניר. כאן נפגשת "תעלת דן-שניר הצפונית" עם נחל שניר. בתעלת דן-שניר זורמים מי דן קרים, השומרים אפילו בסוף הקיץ על טמפרטורה שאינה עולה על 17 מעלות; ואילו מי נחל שניר מתחממים במשך הקיץ, ומגיעים בסופו לטמפרטורה של 22 מעלות. הכָּנס רגל אחת לתעלה ורגל אחת לנחל, והבחן בהבדל!

